

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/375/2014
Identifikačné číslo spisu:	3714204008
Dátum vydania rozhodnutia:	29.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3714204008.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ L. T., bývajúceho v X. a 2/ Z. S. bývajúcej v L., zastúpených JUDr. Igorom Gažíkom, advokátom so sídlom v Prievidzi, proti žalovanému G. G., bývajúcemu v U., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 10 C 37/2014, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 4. júna 2014 sp.zn. 17 Co 590/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Žalobcovia sa žalobou z 3. marca 2014 domáhali určenia neplatnosti zaopatrovacej zmluvy zo dňa 17. augusta 2011, ktorou zaopatrovaný P. T. previedol na zaopatrovateľa, žalovaného G. G., svoj podiel v 4/6-ách z nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, katastrálne územie X., a to rodinný dom súp.č. 922, postavený na parc. č. 781 a garáž bez súpisného čísla postavená tiež na parcele č. 781, pozemky registra „C“ parc. č. 781 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 467 m², parc. č. 782 - záhrady o výmere 330 m² a ktorých vklad bol povolený Katastrálnym úradom Prievidza pod č. V 3393/11. Ďalej určenia, že podiel odporcu v 4/6-ách z nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, katastrálne územie X., a to rodinný dom súp. č. 922, postavený na parc.č. 781 a garáž bez súpisného čísla postavená tiež na parcele č. 781, pozemky registra „C“ parc. č. 781 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 467 m², parc. č. 782 - záhrady o výmere 330 m² patrí do dedičstva po neb. P. T. naposledy bytom X.. Napokon žiadali, aby súd nariadil predbežné opatrenie zakazujúce žalovanému G. G. akokoľvek nakladať so spoluvlastníckym podielom k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území X., zapísaných na LV č. XXX, a to pozemkom C KN parc.č. 781, pozemky registra „C“ parc.č. 781 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 467 m² a na ňom stojacom rodinnom dome súp.č. 922 a garážou bez súpisného čísla a pozemkom C KN parc.č. 782 - záhrady o výmere 330 m², všetko v spoluvlastníckom podieli 4/6; a to najmä ho previesť, zaťažiť, obmedziť alebo ináč znížiť hodnotu nehnuteľnosti.

Okresný súd Prievidza uznesením z 25. marca 2014 č.k. 10C 37/2014-12 návrh žalobcov na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Okresný súd uviedol, že v danej veci nie sú splnené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia podľa citovaného ustanovenia § 76 ods. 1, písm. e/ O.s.p., pretože v danom prípade nie je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov. Nariadenie predbežného opatrenia nie je dôvodné, pretože neexistuje potreba naliehavej dočasnej úpravy pomerov účastníkov a obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Navrhovatelia nepreukázali vôľu odporcu akokoľvek nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami - previesť ich, zaťažiť, obmedziť alebo inak znížiť ich hodnotu. Ďalej uviedol, že práve odporca podal návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva s návrhom prikázať nehnuteľnosti do svojho výlučného vlastníctva. Pokiaľ navrhovatelia poukazovali na to, že odporca spolupracoval s realitnou kanceláriou, súd poukazuje na to, že to bolo len z dôvodu zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva účastníkov k predmetným nehnuteľnostiam dohodou, čo sám konštatoval v návrhu na začatie konania. Súd nezistil, že úmyslom odporcu bolo spoluvlastnícky podiel scudziť. Napokon odporca je aj v súčasnosti podielovým spoluvlastníkom a jeho vôľa nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami je obmedzená predkupným právom ostatných podielových spoluvlastníkov podľa § 140 Občianskeho zákonníka, nerešpektovanie ktorého má za následok neplatnosť právneho úkonu podľa § 40a Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného dospel k záveru, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia je nedôvodný, a preto mu nevyhovel.

Proti tomuto uzneseniu podali žalobcovia odvolanie. Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 4. júna 2014 sp.zn. 17Co 590/2014 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne. V odôvodnení rozhodnutie uviedol, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia postupoval dôsledne podľa ustanovení O.s.p. a riadil sa zásadami všeobecne aplikovanými pri rozhodovaní o návrhu o predbežných opatreniach. Ďalej uviedol, že súd prvého stupňa vyvodil správny právny záver o tom, že navrhovatelia neosvedčili nič iné, len to, že nehnuteľnosti sú dosiaľ v spoluvlastníctve účastníkov, čoho si je odporca vedomý, keď podal návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, pričom predtým vykonal úkony smerujúce k zrušeniu spoluvlastníctva dohodou. Z uvedeného mu vyplynulo, že odporca si je vedomý objektívnej okolnosti, a to, že je len spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností, pričom jeho vôľa nakladať s týmito nehnuteľnosťami je obmedzená ustanoveniami Občianskeho zákonníka, týkajúcimi sa podielového spoluvlastníctva a úkony, ktoré by boli v rozpore s týmito ustanoveniami sú sankcionované neplatnosťou právneho úkonu. Z uvedených dôvodov uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu napadli žalobcovia dovolaním, v ktorom namietali, že im postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) a že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Odňatie možnosti konať pred súdom videli v nedostatočnom odôvodnení uznesenia krajského súdu ako aj v názore krajského súdu o tom, že je nepochybná existencia spoluvlastníckeho vzťahu medzi žalobcami a odporcom. Z uvedených dôvodov žiadali rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení v súlade so zákonom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. V ustanoveniach § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. sú uvedené uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné. V zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ale ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. neplatia, ak ide (o.i.) o uznesenie o predbežnom opatrení. V danej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o predbežnom opatrení, prípustnosť ktorého je priamo vylúčená ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p. Z týchto dôvodov

prípustnosť dovolania žalovanej nemožno vyvodiť z § 239 O.s.p.

So zreteľom na obsah dovolania a tiež povinnosť vyplývajúcu z § 242 ods. 1 O.s.p. dovolací súd skúmal, či v konaní na súdoch nižších stupňov nedošlo k procesnej vade konania v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný, a ak je konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Právne relevantné ale nie je samo tvrdenie žalobcov, že k vade takejto povahy došlo; určujúcim je zistenie, že k nej skutočne došlo.

Dovolatelia nenamietali, že by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p.; vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo.

V dovolaní sa namieta, že postupom odvolacieho súdu bola žalovanej odňatá možnosť pred súdom konať. Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. rozumie procesne nesprávny postup súdu znemožňujúci účastníkovi konania realizáciu jeho procesných práv, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. Dovolací súd zo spisu nezistil, že by v konaní pred súdmi nižších stupňov došlo k takejto procesnej vade.

Pokiaľ žalobcovia v dovolaní súdom vytýkajú, že im bola odňatá možnosť pred súdom konať na základe skutočnosti, že najmä rozhodnutie odvolacieho súdu nie je náležite odôvodnené dovolací súd uvádza, že súdy v súlade so zákonom a po zohľadnení osobitnej povahy rozhodovania o predbežnom opatrení mali preukázané, že sú osvedčené skutočnosti významné pre rozhodnutie o predbežnom opatrení, tieto skutočnosti riadne rozobrali a svoje rozhodnutie náležite a podrobne zdôvodnili. Vzhľadom na uvedené nemožno súdom preto vytýkať, že by v konaní došlo k vytýkanej vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Pokiaľ žalobcovia ďalej v dovolaní poukazujú na nesprávne vyslovený názor krajského súdu a spájajú s ním odňatie možnosti konať pred súdom dovolací súd uvádza, že § 237 písm. f/ O.s.p. dáva odňatie možnosti konať pred súdom do súvislosti s faktickou procesnou činnosťou súdu, nie s právnym posúdením veci. Odňatie možnosti konať pred súdom nemožno preto vidieť v právnych záveroch, ku ktorým súdy dospeli pri posudzovaní dôvodnosti návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Samo právne posúdenie veci je realizáciou rozhodovacej činnosti súdu a nezakladá dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., lebo súd právnym posúdením veci neporušuje žiadnu procesnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona, ani procesné práva priznané účastníkovi konania. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Právnym posúdením veci ale súd neodníma účastníkovi konania možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Či už teda odvolací súd napadnuté uznesenie založil na správnom alebo nesprávnom právnym posúdení veci (dovolací súd jeho rozhodnutie z tohto aspektu neposudzoval), nemohol právnym posúdením veci odňať žalovanej možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Z uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že v danom prípade je dovolanie žalobcov podľa § 239 O.s.p. procesne neprípustné a že jeho prípustnosť nemožno vyvodiť ani z § 237 O.s.p. Najvyšší súd

Slovenskej republiky preto dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní procesne úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcom, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo mu žiadne trovy konania nevznikli (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.